

Pew-kyselyn mukaan enemmistö israelilaisista ja palestiinalaisista pitää kahden valtion rinnakkaiseloä mahdottomana

Uusi kysely osoittaa, että vain 17 % israelilaisista ja 21 % palestiinalaisista Länsirannalla ja Itä-Jerusalemossa näkee tien rauhanomaiseen kahden valtion lopputulokseen; Vastaajat viittaavat maahan, turvallisuuteen ja syvään epäluottamukseen

Kirjoittanut [Tol-henkilökunta](#) 20. syyskuuta 2026, klo 19.31

Havainnollistavaa: Israelin muotoinen kyltti, jossa on palestiinalaisen lipun värit ja arabia, jossa lukee 'Jerusalem on Palestiinan ikuinen pääkaupunki', piikkilangan äärellä Israelin turvallisuusmuurin ympärillä, taustalla Israelin Ilitin siirtokunta, mielenosoituksen aikana Israelia ja Yhdysvaltoja vastaan Länsirannan Bil'inin kylässä, lähellä Ramallahia, 31. tammikuuta 2020. (AP-kuva/Nasser Nasser)

Suuri enemmistö palestiinalaisista Länsirannalla ja Itä-Jerusalemossa sekä enemmistö israelilaisista sanoo, etteivät usko, että Israel ja itsenäinen palestiinalaisvaltio voivat elää rauhanomaisesti rinnakkain, uuden [Pew-kyselyn](#) mukaan.

Vain 17 % israelilaisista uskoi rauhanomaisen rinnakkaiseloön johtavan tien löytyvän, kun taas 56 % sanoi, ettei sitä voisi löytää. Länsirannalla ja Itä-Jerusalemossa kyselyyn osallistuneiden palestiinalaisten joukossa 21 % sanoi, että rinnakkaiselo on mahdollista, kun taas 68 % sanoi sen olevan mahdollista.

Israelilainen tulos on pohjanoteeraus yli vuosikymmenen Pew-kyselyissä aiheesta. Osake, jonka mukaan rinnakkaiselo on mahdollista, oli jo pudonnut alimmalle tasolleen vuonna 2025 ja pysyi suunnilleen muuttumattomana vuonna 2026.

Vuosi 2026 oli ensimmäinen kerta, kun yli puolet israelilaisista vastaajista sanoi sen olevan mahdotonta.

Juutalaisista israelilaisista 16 % sanoi, että kahden valtion ratkaisu olisi mahdollinen, kun taas 64 % katsoi sen olevan mahdollinen. Arabiarabien israelilaisista 46 % joko sanoi, etteivät tienneet tai kieltäytyivät vastaamasta, kun taas 23 % sanoi, että rauhanomainen rinnakkaiselo on mahdollista ja 26 % ei ollut.

Pew haastatteli 1 001 ihmistä Israelissa ja 1 038 palestiinalaista Länsirannalla ja Itä-Jerusalemossa. Israelilaiset haastattelut tehtiin 5. huhtikuuta – 6. toukokuuta, kun taas palestiinalaiset haastattelut tehtiin 30.–28. huhtikuuta hepreaksi ja arabiaksi.

Israelilaiset siirtolaiset, osa naamioituneina, juoksevat tietä pitkin estääkseen paikallisten palestiinalaisten pääsyn Länsirannan Burqan kylässä 17. syyskuuta 2026 sen jälkeen, kun siirtolaiset hyökkäsivät ja asukkaiden mukaan sytyttäneet alueen tuleen. (AP-kuva/Leo Correa)

Kenttätyöt ajoittuivat Iranin sodan aikaan, alkaen taistelujen ollessa vielä käynnissä ja jatkuen alkuperäisen tulitauon julistamisen jälkeen 7. huhtikuuta. Gazaa ei sisällytetty mukaan, koska Pew sanoi, ettei se pysty tekemään kenttätyötä siellä.

Ne, jotka yhä näkevät tien rauhaan

Molempien osapuolten suhteellisen pienten osuuksien joukossa, jotka uskoivat yhteiselon olevan mahdollista, Pew havaitsi, että vastaajat usein mainitsivat halun rauhaan, uskomuksen siihen, että lopullinen sopimus oli väistämätön, sekä kompromissin ja suuremman luottamuksen tarpeen.

Jotkut vastaajat väittivät, että israelilaisten ja palestiinalaisten olisi lopulta löydettävä tapa elää rinnakkain. "Kumpikaan osapuoli ei lähde täältä. On välttämätöntä oppia elämään yhdessä," 57-vuotias juutalainen israelilainen mies kertoi Pew'ille.

29-vuotias juutalainen israelilainen mies sanoi: "Meidän täytyy löytää tie rauhaan lastemme ja heidän lastensa vuoksi," kun taas 43-vuotias

palestiinalainen mies Länsirannalta tai Itä-Jerusalemista sanoi: "Meillä ei ole muuta vaihtoehtoa kuin elää rinnakkain ja löytää toinen ratkaisu."

Palestiinalaisvastaajat, jotka pysyivät optimistisinä, korostivat usein sopimuksen käytännön etuja, kuten parantuneita taloudellisia olosuhteita, kun taas jotkut muistelivat aikaisempia aikoja, jolloin suhteet olivat paremmat. Eräs 18-vuotias palestiinalaisnainen sanoi: "Täydentämme toisiamme työssä, kaupassa ja turvallisuudessa, jotta voimme elää yhdessä."

Rinnakkaiseloaktivistit, joita johtavat juutalaiset, muslimit, kristittyt ja druusijohtajat, marssivat Jerusalemissa 'ihmisoikeuksien ja rauhan' puolesta 18. toukokuuta 2026. (Jacob Lazarus / Rabbis ihmisoikeuksien puolesta)

Toiset sanoivat, että sopimus vaatisi molempia osapuolia muuttamaan kantojaan, palauttamaan luottamuksen toisiinsa tai käymään läpi poliittisia muutoksia. Jotkut israelilaiset vastaajat vaativat suurempaa maltillisuutta molemmilta osapuolilta, kun taas jotkut palestiinalaiset ja arabialaiset israelilaiset sanoivat, että edistys vaatisi Israelin vetäytymistä alueelta, siirtokuntatoiminnan vähentämistä tai liikkumisrajoitusten vähentämistä.

Maa, turvallisuus ja epäluottamus ajavat pessimismiä

Niiden keskuudessa, jotka hylkäsivät rinnakkaiselon, erimielisyys maasta oli yksi yleisimmistä selityksistä molemmilla puolilla. Jotkut väittivät, että alueen

jakaminen ei ollut enää realistista, kun taas toiset sanoivat, että alueen suvereniteetti tulisi kuulua yksinomaan heidän omalle puolelleen.

Israelilaiset vastaajat, jotka vastustivat palestiinalaisvaltiota, keskittyivät usein turvallisuuteen. Eräs 43-vuotias juutalainen israelilainen mies sanoi, ettei ollut valmis ottamaan riskiä, että palestiinalaiset saisivat valtion, vahvistuisivat ja aseistautuisivat rajalla lähellä kotiaan. Toinen, 57-vuotias juutalainen israelilainen mies, sanoi: "He eivät halua asua meidän vieressämme, vaan meidän paikallamme."

Pew havaitsi, että monet palestiinalaiset puolestaan viittasivat Israelin hallintaan Länsirannalla ja Itä-Jerusalemossa, siirtokunnat ja tarkastuspisteet keskeisinä esteinä. 19-vuotias palestiinalaisnainen sanoi: "Se on miehitetty maa, siellä ei ole turvallisuutta, liikkuminen kaupunkien välillä on vaikeaa ja tarkastuspisteitä on."

Palestiinalaiset autoilijat asettuvat jonoon Awarta IDF:n tarkastuspisteelle lähellä Länsirannan Nabluksen kaupunkia 3. helmikuuta 2025. (AP-kuva/Nasser Nasser)

Menneet ja viimeaikaiset verenvuodaukset olivat myös merkittävässä roolissa molempien osapuolten selityksissä. Jotkut juutalaiset israelilaiset mainitsivat nimenomaisesti Hamasin johtaman 7. lokakuuta tapahtuneen hyökkäyksen hetkenä, jolloin he menettivät uskonsa kahden valtion ratkaisuun. "Lokakuun 7.

päivän tapahtumien jälkeen olen menettänyt kaiken uskoni palestiinalaisiin ja molempien kansojen kahden valtion ratkaisuun", sanoi 36-vuotias juutalainen israelilaismies.

Palestiinalaiset vastaajat viittasivat samoin kuolemia, tuhoa ja väkivaltaa sodan aikana. "He ottivat maamme ja tappoivat ihmiset, ja se riittää. Veljeni tapettiin", kertoi 31-vuotias palestiinalaisnainen.

Yksittäisten tapahtumien lisäksi monet vastaukset heijastivat myös syvää epäluottamusta toiseen osapuoleen, ja jotkut vastaajat kuvasivat kahden kansan uskonnollisia tai kansallisia näkemyksiä sovittamattomina. Vastaajat syyttivät toista väestöä rauhan hylkäämisestä, kansallisten oikeuksiensa kieltämisestä tai väkivaltaisista aikeista.

Harvemmat vastaajat keskittyivät pääasiassa poliittisten johtajien epäonnistumisiin. Toiset sanoivat, että vastaus riippui siitä, muuttuivatko asenteet, hallitukset tai olosuhteet.